

Demokrácia...

Felébredek reggel, munkába indulok és hallom a rádióban azt a szót: hogy demokrácia!

De mit is jelenthet nekem, nekünk ez valóban?

Egondolkodtam!
- azt jelenti talán, hogy egy nagy nemzet, a sérelmeit megtorolván, akár sok ezer halottja által is, de háborút indít egy más állam területén. Hangoztatja és a médiát felhasználva tudatja a föld összes lakosával, hogy éppen mennyi katonája esett el! Kigondol arra a sok tízezer áldozatra a másik oldalon? Mitől demokratikusak ők? Mert eladják az őket dicsőítő filmjeiket! Vagy talán azt is jelenti a demokrácia, hogy mi is küldhetjük a fiainkat meghalni messzi országokba?

Nem látni a hírekben sehol azt a hajléktalant, aki ott fekszik Michigan utcáján a földön és maga mellé vizel? Ez már nem demokrácia, ezt nem kell mutatni senkinek?

Demokrácia....
- jelentheti azt is, hogy kiárúsítjuk az országot privatizációként álcázva, tönkre tesszük az iparunkat, főleg pl.a iparosítást és ter-

mészletesen a mező gazdaságot is, amiben tudom jók lehetnénk, elsők Európában?

De sajnos már a tej után lassan a kenyéret is más országból kell behozni.

Hol van például a kézdivásárhelyi csavargár, ami tizezerszámra exportálta keletre és nyugatra a termékeit. Jelentheti azt is a demokrácia, hogy miután privatizáltunk mindent, akkor beengedjük a külföldi bankokat és méregdrágán kölcsönöket veszünk fel, mert muszáj új munkahelyeket teremteni.

Igy, miután minden eladtunk és el is adósodtunk már, akkor a külföldi kézbe került cégek már drágán szolgáltathatnak, mi meg imádkozva várjuk és természetesen hatalmas engedményeket téve, beengedjük a külföldi multikat, hogy nagyrészt Ázsiában gyártott minőségtelen bővítkat árásszanak el minket és természetesen az ő bankjaik által folyósított kölcsönökön vesszük meg mindezt!

De örülnünk kell a demokráciának, hiszen a betelepült multik majd munka lehetőséget teremtenek!

Már utazhatunk is bárhová a demokratikus országokban, hiszen már megszűntek a határok. Megnézhetjük a saját szemünkkel, hogyan is élnek az emberek az igazi demokráciában. Már akár erre is lehet felvenni kölcsönt,

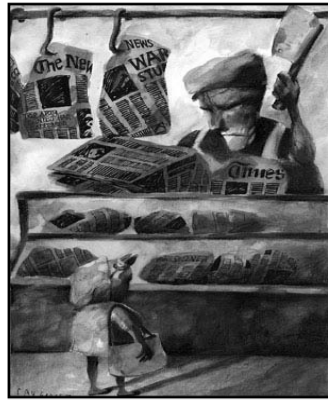
vagy akár új sütőre is! Hát aztán ez az igazi re! demokrácia!

Nem szabad természetesen gondolnunk arra, hogy milyen jó volt átruccanni annak idején Albániában, ha egyáltalán átengedtek, mert jó érzés volt szerintem látni másokat rosszabbul élni.

Megkaptuk és elértünk minden formáját a demokráciának.

Van gyorskölcsön, gyors 0 lejes autóvásárlás, amire max. 1 hetet kell várni. Van gyors étterem, vannak gyors forgalmi útjaink, gyorsan ható mosóporaink és már a jó öreg mentolos fogkrém sem a régi!

Beelőzték, legyorsultak!
Talán az én korosztályom volt az utolsó, aki átélhette azt, hogy milyen kalákában dolgozni, amikor átépítettük a házunkat. Akkor ott volt az egész család, jó barátok és segített önzetlenül mindenki, mindenkinek. Segítünk egymásnak akkor is, amikor le kellett fogni a sertést az udvarban a leölése előtt! De most egyszerűbb megvenni mindent a demokratikus multiknál, hiszen nincs időnk ilyesmi-

Elfelejtettük már ezt régen, mert oly hősköket látunk a filmekben is, akik egymaguk irtanak ki egy egész várost?...és ezeket a filmeket, az egyre gyorsabb interneten le is tudnánk tölteni, ha a gyerek éppen nem játszana a számítógépünkön, a véget nem érő játékaival!

Demokráciában ébredek holnap reggel és ismét hallgatom majd a munkába menet reggel a demokratikus rádióban, a sárdobálást, sztrájkolást, problémát a kisebbséggel, a jobboldallal, a székely nép nyomorgásával

De nem figyelhetem az adást, mert fel kell gyorsulnom, hogy tartsam a lépést mindenki-vel az úton, hiszen lemaradnék a demokráciáról!!!!

Te mit teszel hogy lépést tarts a demokráciával, vagy mit nem teszel? Vagy nem is akarsz tenni semmit?

Péter János, alelnök
Kézdivásárhelyi Székely Tanács
Forrás: Nemzeti Hírháló

Rákkeltő hatású a hideg sör!

Japán tudósok megállapították, hogy a hideg sör rákkeltő hatású!

A kísérlet keretében - a japán laborban hideg sört öntöttek egy alvó rákra, és az rögtön felébredt.

Könyvesbolt

- Tessék mondani, a Szlovákia történelme című kötet megvan?

- Sajnos elfogyott, de ha nagyon sürgős, elküldjük SMS-ben...

Fico úr háborog

Fico Róbert háborog Pozsonyban. Háborog, mert élni akarnak a magyarok, még Szlovákiában is - magyarként. Háborog, mert a magyaroknak nem tetszik az új szlovák nyelvtörvény, szeretnék inkább a saját anyanyelvüket használni. Háborog, mert Budapesten az új Országgyűlés és a hamarosan felálló új kormány vissza akarja adni a magyar állampolgárságot a trianoni döntések miatt utódállamokba szakadt magyaroknak.

Fico úr Szlovákia miniszterelnöke, és most választások lesznek Szlovákiában, ő pedig győzni szeretne. Úgy véli, hogy Szlovákiában egy választáson győzni csak a magyarok rovására, a magyarok ellen felhergelt szlovákok szavazataival lehet. Most éppen azért háborog főképpen, mert a magyarok nemcsak visszakaphatják azt, amitől őket jogtalanul, erőszakosan megfosztották, de a megcsonkított Magyarország új kormánya és kormányfőjelöltje még csak tárgyalni sem akar vele erről a kérdéstről. Fico úr ugyanis most egyszerre nagyon tárgyalni szeretne, miután messzemenően felháborodott a magyarok szándékán, és szlovák „nemzetbiztonsági” fenyegetettséget érez. Ezért aztán ő maga fenyegetőzik, de érzi alighanem maga is, hogy fenyegetőzéseivel túlságosan messzire ment. Nehéz lesz megmagyarázni kisdéd államában szlovák honfitársainak, hogy e fenyegetőzések hiábavalók voltak, s hogy otthon nyerni akart, s közben Európában vesztett. Mert ennek a szlovák politikának ebben a kérdésben a még megmaradt európai normák szerint vesztetnie kell. Érdekes: fel sem merül Fico úr gondolatvilágában, hogy miként is született a szlovák állam, és miből lett Szlovákia - és mikor. Fel sem merül benne a kérdés: vajon 1920-ban, a trianoni békediktátumok alkalmával megkérdezte-e valaki, hogy az ezeréves magyar állam területétől elszakított Felvidéken vagy Felső-Magyarországon élő magyarok hol akarnak élni. Fico úr most konzultációt követelne, de az eszébe sem ötlik, hogy a Csehszlovák utódál-

lam konzultált-e akkor Magyarország vezetőivel. Mintha az is kiesett volna az emlékezetéből, hogy amikor - alig több, mint egy évtizede - a szlovák állam megszűletett, a csehektől önállósulva, és nyakába szakadt a felvidéki (ma dél-szlovákiai) magyarság „gondja”, akkor zörgettek-e Magyarország kapuján konzultációért a felelős szlovák politikusok, hogy megtárgyalják békésen és ésszerűen a kisebbségi helyzetben náluk élő magyarok jogait és jövőjét.

Amikor kiötlötték az otromba szlovák nyelvtörvényt, és elhatározták, hogy azt meg is valósítják a magyarok ellenében, akkor jöttek-e konzultálni Magyarországra? És amikor az előző szocialista magyar miniszterelnökkel fegyveres gépkocsikonvoj kíséretében átjöttek a határon, tárgyaltak-e érdemben bármiről is, és volt-e szándékuk egyáltalán konzultálni? Arról most nem is szólván, hogy meggondolták-e, mit tesznek, amikor a magyar államfőt nem engedték át a határon, immáron azon a határon, amely az Európai Unióban „átjárható”.

Fico úr háborog, és közben nem érzékeli, hogy hol húzódik az a határ, ameddig elmehet magyarellenes rosszkedvében anélkül, hogy ifjú szlovák államát is csúfosan lejártná nemcsak előttünk, hanem az egész európai közvélemény előtt. Lehet, hogy a szlovák miniszterelnök nem örül az állítólag gyakran ittasan hóbörgő, magát nagy magyarfalónak játszó koalíciós partnerének, Slota úrnak, de az biztos, hogy azonos nyomvonalon haladnak egyre mélyebbre a lejtőn. A magyar miniszterelnöknek ezekkel az emberekkel semmi dolga, különösen nem az ő választási kampányuk idején.

Ezeknek az uraknak van Benes-dekrétumuk, nyelvtörvényük, háboroghatnak azért, hogy szerintünk (és mindenki más szerint is) létezik a Kárpát-medence, és álmódhatnak maguknak sok ezer éves múltat, de államférfiúi képességeket az ő észjárásukkal és magatartásukkal még álmódni is nehezen tudhatnak. A magyar állam nem lehet tekintettel sem képzelgéseikre, sem háborgásaikra, sem pedig „nemzetbiztonsági” hisztériájukra. A magyar államnak a becsülete és önbecsülése is megköveteli, hogy haladéktalanul lépjen - sok évtizedes meghunyászkodás és halogatás után - az elszakított területeken élő magyarság állampolgársága dolgában. „Itt az idő”, függetlenül attól, hogy a szomszédos országban most éppen választásokra készülődnek.

A magyarság ügyében eddig mindig volt valamilyen mondvacsinált ok a halogatásra, a nem cselekvésre, a döntésképtelenség magyarázatára. Volt-e ebből valaha is haszna a magyarságnak? Lett-e ettől könnyebb a magyarok sorsa a Kárpát-medencében? Soha. Ezzel szemben kiszolgáltatottságunk e térségben az eddigi kormányok alatt semmit sem csökkent. Az „alapszerződések” részünkről csak a lemondás szerződésai voltak, és csak tehetetlenségünk dokumentumai. Most végre

valóban itt az idő a cselekvésre, van új magyar kormányzat, van akarat, belátás és elszántság, és nekünk ideje felfelé haladnunk a mélyből.

Bíró Zoltán
2010-05-27 Magyar Hírlap

A tót írásbeliség első emléke!

"Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt. És Isten volt a Pán Boh. És az Ő lelke uralkodott mindenekfelett, de főleg a magyarokon, kik akkor még nem is léteztek, sem görbe lábú lovaik.

És mondá Pán Boh: Teremtsünk tótot a mi hasonlóságunkra!

"És teremté Adamkót, és Adamkovát, kinek leánykori neve Evocska vala. "És adá nekik lakóhelyül az Paradicskát.

"És mondá önékik: Uralkodjatok a tenger

halain, a magyarokon, az ég madarain, a magyarokon, a hegyeken, a magyarokon, a dombokon, valamint a magyarokon...

...És látá Pán Boh, hogy toto vsetko je dobré.

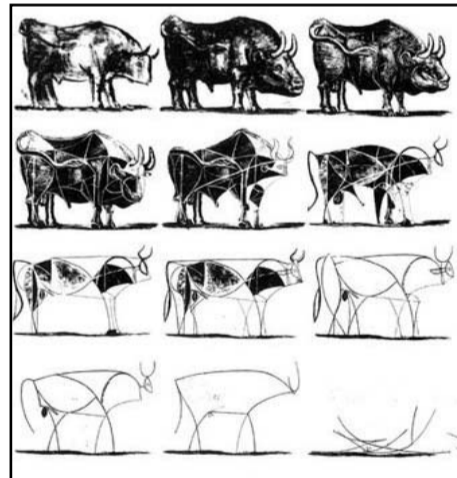
Aztán veèer lett, majd megint ráno.

És mondá nekik Pán Boh: "Szaporodjatok és sokasodjatok, hogy többen legyetek, mint a magyarok! És ne feledjétek: vládu• nad Maï armil!...

...És születék önékik két fiúgyermekük, kik a Káin és az Ábel nevet kapták.

"Ám harag és békétlenség valék az Ábelnek lelkében, ki magát magyarnak vallotta, pedig tudván tudta, hogy így rengeteg állami támogatástól esik el.

És mondá Pán Bohnak Káin: i akujem Pán Boh, hogy szlováknak teremtettél, és nem magyar-

nak! Majd, hogy háláját kimutassa Ura iránt, agyoncsapta Ábelt, a rengetegben.

És mondá önékik Pán Boh: Ve34 mi správne, Káin!

"De lásd, egy joghézag miatt sajnos a Paradicskából ki kell üzetnem. Ám lássad, milyen jó vagyok én, Atyád tehozzád! Mert adom neked lakhelyedül az ígéret földjét, melynek neve Felvidék.

"És kérdezé Káin: Miért Felvidék? Miért nem Szlovákia?

És mondá neki Pán Boh: Tölem aztán...

És mondá Káin: Dakujem, Pán Boh!

És válaszolá Pán Boh: Vi aène, aj inokedy...

És veèer lett, majd megint ráno.

És látá Pán Boh, hogy toto vsetko je dobré. És szaporodának és sokasodának a szlovákok, és uralmuk alá hajtják Pán Bohnak minden teremtményét, különös tekintettel a magyarokra..."

A fenti idézet a nemrégiben, egy pozsonyi metróépítés során előkerült ősi iratból való, amelyet "Fico Evangéliumának" hívnak, és amely a C14-es izotóp-vizsgálat kormeghatározása alapján legalább 11 éves. És mint ilyen, a szlovák írásbeliség legelső fennmaradt írásos emléke. Az értékes relikviát nemrégiben állították ki a Szlovák Nemzeti Múzeumban.

Ahol egyebek mellett júniustól megtekinthető Szlovákia első tárgyi emléke is: egy 13 éves McDonald's McDrive zacskó, melyet a legenda szerint Budapestről hazajövet, maga Vladimír Meciar dobott el Filekovo határában.

Történelmi hűséggel lejegyezte:

2010. május 14. péntek, 17:22
Varga B. Tamás Kárpáti Harsona főmunkatársa